

Udvalgets indstilling om godkendelse af chefredaktør Jens Peter Jensen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 3. oktober 1974

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fhv. minister Helge Larsen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 3. oktober 1974

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af grosserer Eigil Nielsen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 3. oktober 1974

vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fru Lis Starcke som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 7. oktober 1974

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af direktør Ernst Prehn som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 3. oktober 1974

vedtoges med 124 stemmer.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelse nr. I. Regegørelsen givet 1/10 74).

Formanden:

Jeg minder om, at taletiden ifølge den mellem partierne truffene aftale er det halve af den i forretningsordenen angivne, dvs. et kvarter for ordførerne i første omgang.

Kjeld Olesen (S):

Under debatten for få dage siden stillede vi en mistillidsdagsorden, men vi kunne ikke skaffe et flertal. Vi søgte også på anden måde at gøre det klart, at landet var bedst tjent med at være denne regering foruden, og det mener vi stadig. Men vi mener også, at forhandlingerne herinde ikke skal være præget af dagsordensforslag i tide og i utide. Vi kender situationen fra hin fredag, den

er ikke ændret, og derfor kommer vi ikke med en ny.

Vi vil også forlods gøre opmærksom på, at vi heller ikke agter at medvirke til vedtagelse af andre dagsordensforslag.

Der er en lige linje fra vor holdning fredag den 20. september og så til vor mening om regeringen i dag. Vi har stadig væk ikke tillid til den, fordi den har svigtet i kampen mod arbejdsløsheden, og fordi den er ansvarlig for nedskæringer, som rammer de økonomisk svage grupper.

Statsministerens åbningstale indeholdt meget om samarbejde. Jeg vil bede statsministeren om at hjælpe os andre med lidt klarhed. Flere partier, som var med i nedskæringsforliget, har nemlig stillet forslag. Det konservative folkeparti foreslår en bredere regering eller i hvert fald et snævert samarbejde mellem forligspartierne. Hr. Erhard Jakobsen opfordrer også statsministeren til at danne en bredere regering, og kristeligt folkeparti finder, at det ville være klogt at formalisere samarbejdet, for ellers kommer regeringen fortsat til at gå fra krise til krise, siger man.

For at mindske forvirringen kan vi andre så håbe på, at forligspartierne i dette spørgsmål vil finde deres egne ben. Ingen kan med rette sige om socialdemokratiet, at vi har ført en gold demonstrationspolitik under de vanskelige vilkår, som har været folketingets siden sidste valg. Vi agter naturligvis ikke at ændre denne holdning.

Jeg skal ikke, som det vist ofte er sket før under åbningsdebatter, bruge megen tid på at tale om manglende indhold. Men jeg må sige, at selv om det kan være svært at konkretisere tingene, og selv om man har fulgt den gode praksis med at have en selvstændig skriftlig del, så får man ikke ligefrem slidt sin røde bylant op, når man vil understrege det konkrete.

Om det udenrigspolitiske havde jeg lyst til at sige meget. Der er efterhånden samlet alt for mange eksempler på en udenrigsminister, der fører sig frem på en yderst uheldig måde. Jeg tænker på hjælpen til nationale befrielsesfronten. Jeg tænker på den komplette mangel på en aktiv udenrigspolitik gennem en bevidst tosidet kontaktvirksomhed. Når man på den anden side hører, hvad udenrigsministeren kan få sig selv til at sige i FN, kan man ligefrem blive